

Vidám az élet a margitszigeti úttörőtáborban.

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy: 371. 748

Hely:

Idő: " 1953 "

Személy:

Helyszám:

Szerző:

Cím: **Megnyiták az úttörőtáborok**

Forrás: *Esti Pp.* a fővárosban

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

1953. 07. 23.

Közp. nyomt. XX. cs. 23.

Tegnap nyiták meg szerke a fővárosban az úttörőtáborok. A *Petőfi*-tábor a *Margitsziget* északi részén terül el. A XIII. kerület dolgozói, az *Elzett, Láng, Gheorghiu-Dej Hajógyár, Magyar Acél* és a többi üzemek munkásai nyugodtan dolgozhatnak, mert gyermekeik egész nyáron a *Margitsziget* tiszta levegőjét szívhatják — s ha ettől megnő étvágyuk, a táborban akár kétszer is repetázhatnak.

Ezen a héten 980 pajtás jár a szigetre, de a jövő hétre már több mint 1200 a jelentkezők száma. Nyolc óra után, érkezési sorrendben a nagyszerű reggelivel kezdődik a nap. Kakaó és péksütemény volt a tegnapi menü. Kilenc órakor az ünnepélyes zászlófelvonásra rajonkint sorakoznak a pajtások, utána meghallgatják a parancskihirdetést. Most — mivel a kerítés még nincsen teljesen kész — a parancsban többi között az is benne van, hogy aki a tábor területét engedély nélkül elhagyja, az önmagát zárja ki a táborozásból.

Egyetlen pajtásnak sem jut eszébe, hogy elhagyja a tábor. Hiszen fürdőmedence, homok, pázsit, nagylombú fák nyújtotta árnyék, minden-minden megtalálható. Három altábor van: fiú, leány és pajtáscsalád altábor. A pajtáscsalád altábor mindig a tábor területén van. A leány altábor hétjőn, szerdán,

pénteken közvetlenül a *Szabadság-strandfürdőre* megy, ott kapják a nagyszerű reggelit és ebédre visszatérnek. Ezalatt a fiúk az *MHK*-pályán sportolnak, játszanak, két testnevelő és több nevelő felügyelete mellett. A hét többi napjain fordított a sorrend: a fiúk élvezik a *Szabadság-strand* hűs vizét, a lányok sportolnak.

Ebéd — a nap középpontja — 12—3 óra között bonyolódik le. Elsőnek a pajtáscsalád ül le a fehér viaszosvászonnal leterített asztalok mellé. Percek alatt eltűnt tegnap a kalarábéleves, nyomában a mákosmetélt. Az *MHK*-pályáról érkező éhes altábor a pajtások szájáról pillanatok alatt leolvasta, mi van ebédre és nem kis diadalüvöltéssel foglalta el helyét.

Három óráig csendes-foglalkozás van. Ekkor aludni lehet vagy az ezerkötetes könyvtárból könyvet válogatni és olvasni. 3—5 óráig uzsonna és különböző foglalkozások, ami után befejeződik a szép nap.

A *Kilián*-utcai iskola négy növendéke egy árnyas fa alatt, puha pokrócon ül és beszélget. Mindenki elsorolja, mekkora babáik vannak, milyen könyvet olvastak és egy keveset az iskoláról is beszélgetnek. *Szigetvári Ildikó, Sebeszta Magda, Szöllősi Jutka, Reményi Erzsébet* nagy tanácskozását megzavarjuk néhány percre. El-

mondják, sőt le is írják füzetünkbe, hogy nagyon jól érzik magukat.

— *Nem hiányzik semmi?* — kérdezzük. — *De — feleli a legbátrabb, Szigetvári Ildikó — tessék megírni, hogy nincsen hinta felszerelve, keves a pohár az ebédőben és szeretnénk még egy nagy medencét.*

— *Az nem is olyan fontos — vág közbe Reményi Erzsébet. — Van kettő is, csak az kell, hogy az egyikbe csak a fiú pajtások, a másikba a leánypajtások legyenek. Mert nagyon fröcskölnék a fiúk — sőhajt öregesen.*

— *Es mindezt mit igétek?* — kérdezzük. Egy a válasz: *jól tanulunk, jók leszünk. — Es különben?* — folytatjuk a kérdezgetést. — *Különben is jók lennénk.*

Valóban helyes lenne, ha az illetékesek az első napnak ezeket az apró észrevételeit felhasználnák — és a gyermekek még gondtalanabb táborozása érdekében segítenének rajta.

lapest nyomda, Gerlőczy-u. 2. — 14806/51